

A 15 év előtti szőregi gyilkosság a szegedi törvényszék előtt

Az ügyészség kétfrendbeli gyilkossággal és háromrendbeli rablással vádolja Jankov Szávát

(A Délmagyarország munkatársától.) Egy esztendővel ezelőtt Szőregen elfogták Jankov Száva volt szőregi lakost, aki szerb katona is volt. Jankovot a község lakói felismerték, amikor a múlt évben szerb megszállott területről Szőregre ment és feljelentették a rendőrségen 1919-ben elkövetett cselekményei miatt. 1919-ben, amikor a szerbek behatoltak Szőregre, Jankov állapott a szerb hadseregbe és többedmagával valósággal réme lett a szőregieknek. A szerb katonák több rémtettet követtek el: raboltak, gyilkoltak, gyújtogattak. Köztük volt Jankov Száva is, akinek kezéhez állítólag több ember vére tapad.

Jankovot a csendőrsőn tartották fogva, onnan azonban megszökött. Néhány hónap múlva egy lerongyolódott ember jelentkezett a szőregi csendőrsőn, Jankov Száva, aki önként csendőrkézre adta magát, mert nem bírta tovább a bujdosást. A nyomozás adatai szerint Jankov volt az, aki többedmagával megölte a Dobsa-házaspárt. Dobsáékat előbb kirabolták, azután távozni akartak, amikor

Dobsa szavából azt vette észre, hogy felismerte. Társai segítségével ekkor kicipelte a mezőre és ott feleségével együtt agyonlőtte. A nyomozó hatóságok megállapították, hogy Dobsáékat robbanógolyókkal ölték meg. Jankov és társasága még több rablást követett el Szőregen.

A volt szerb katona elfogatásakor tagadta, hogy azonos lenne Dobsáék gyilkosával. Azt állította, hogy ő ugyan több más szerb katona társaságában elkövetett rablásokat, de azokért a becskerekai törvényszék egyszer már elítélte és a büntetést le is töltötte. Akadt a nyomozás során egy tanu, aki Jankov Szávát a gyilkosság előtt látta a Dobsa-tanyán. Ez a tanu abban az időben Dobsáék bérese volt és ugyyszólván az egész gyilkosságot végignézte.

Az ügyészség a terhelő adatok alapján vádiratot adott ki Jankov Száva ellen kétfrendbeli gyilkosság és háromrendbeli rablás büntelése miatt. Jankov Száva ügyét pénteken tárgyalja a szegedi törvényszék Vild-tanácsa. A vádat dr. Kleitsch József ügyész képviseli.

Meg kell javítani a népkonyhai ebédeket

Elkeseredés az élelmiszerutalványok megvonása miatt

(A Délmagyarország munkatársától.) A Délmagyarország szerkesztőségébe még mindig érkeznek a levelek a népkonyhai »reform« ügyében. A munkanélküliek körében, akiket a nyomoruság a népkonyhai kosztra szorított, nagy elkeseredést keltett az a rendelkezés, amely szerint február elsejétől kezdve nem kapnak külön szalonna- és kenyérutalványokat azok, akiknek a maguk és családjuk népkonyhai főzelékéért meghatározott számú napokat kell dolgozniuk a szükségmunkák keretében.

A napokban közöltük az egyik elkeseredett munkanélküli levelét, most néhány részletet közlünk egy újabb levélből, amely legutóbb érkezett hozzánk.

»Igen tisztelt Szerkesztő ur! Az, hogy a dolgozó népkonyhásoktól — írja a levélíró — megvonják a kenyér- és szalonnautalványokat, nem keserítene bennünket annyira el, ha biztosan tudnánk, hogy az eddigi tényleg kézhezkapott élelmiszert az ígért zsiradag tényleg pótolni fogja. Negyedmagammal kapom az ebédet a felsővárosi konyháról, de ha tovább is úgy készítik az ételt, mint eddig, nemcsak két, vagy négy, hanem akár tíz deka sem fogja azt élvezhetővé tenni.

Az étel nemcsak sovány, de izetlen és gusztustalan is.

Az inségesek azt mondják, hogy rozsliszttel rántanak, azért ragadós, csirizes a népkonyhai főzelék. A legfontosabb és legizesebb tömegcikk, a burgonyát csak ritkán, hetenkint egyszer illesztik a népkonyha menüjére. Ujabbban a tarhonyát is üresen, burgonya nélkül készítik, a tojástanalványt szétmálik, valóságos kovász lesz belőle, eddig legalább a burgonyától kapott némi ételízt, de most már burgonyát sem gyúrnak bele. Szerettük eddig a babfőzeléket is, de a nyár óta az is megromlott. Addig legalább sós vízbe főzték, téstát is tettek bele, de azóta csak tiszta vízbe fő, megszórni is nekünk kell. Ecetnek, hagy-

mának jelenlétét még csak sejteni sem lehet. A savanyukáposztában a nyár óta csak egyetlen egyszer találtam egy szem borsot, körülbelül féleve semmiféle fűszert nem érzünk az ételben. A lencsében, a borsófőzelékben igen sokszor találunk ezzel szemben idegen anyagokat, gabona-szemeket, rántáscsomókat. Jobb volna, ha a sok káposzta helyett néha paprikáskrumplit, meg tarhonyát főznének, ha burgonyát és tarhonyát főznének az ételbe, mert így mégis kapna a népkonyhai koszt valami ízt és színt.

Általában csak a kenyér volt mindig kifogástalan — folytatja a levélíró —, csak nagysága zsugorodott össze a sok rozsliszttől és bizony nagyobb darab is elkelne belőle. Nagyon helytelen, hogy mindig a legolcsóbb ajánlatot fogadják el, mert ennek következményeit mi érezzük, a népkonyhák kosztosai. Lehetetlenség, hogy bármelyik pék tizenegy fillérért jó, élvezhető kenyeret adhasson ráfizetés nélkül. Karácsony napján öt személyre három kis darab húst kaptam, összesen két deka súlyban. Amíg ezeken a bajokon nem segítenek, addig nem sokat várhatunk a zsiradag beigért emelésétől, mert

selejte anyagokból jó ételt főzni lehetetlen

Ha a harminc deka szózott szalonna helyett megadják havonta a harminc deka zsírt népkonyhai ebédjeinkbe, akkor igazság szerint a kenyérutalványokat is fel kellene emelni a kenyérutalványok helyett.» Tisztelettel (Aláírás).

Ez a levél az aktuálisá tett kérdésnek egy másik oldalát világítja meg és kiderül belőle, hogy a népkonyhák kosztosai belemennének a változtatásba, ha az ígért egy deka zsír

élvezhetővé, erőtadóvá, táplálóvá tehetné a népkonyhai levelek

A helyzet különben a következő: Szegeden három népkonyha dolgozik,

egy a Berli-ni-köruton, egy a Pulczuccában és egy a Vásárhelyi-sugáruton. Az előírás szerint a népkonyhai ebédadag főzelékből, vagy téstalevesből és harminc deka kenyérből áll. A munkaképes munkanélkülieknek a népkonyhai ebédért meg kell dolgozniuk, még pedig minden általuk eltartott személy után havonta három napot. A népjóléti ügyosztály a népkonyhai ebédért ledolgozott napokat 150 fillér napszámmal számolja el, mert egy-egy személy népkonyhai ellátása havonta négy és félpengőbe kerül.

A népkonyhák forgalma napról-napra változik, de lényegesebb eltérés nincs az egyes napok között. A múlt hét utolsó napján, szombaton

a három népkonyha 2897 ebédadagot szolgáltatott ki.

A munkaképes munkanélküliek közül 613 család 1674 családdal kapott ebédet, amelyért a családfő ledolgozta a megfelelő számú napokat. A munkaképtelenek közül 649 család evett népkonyhai ebédet 1223 családdal.

Ezek a számok azt jelentik, hogy a város — átlagnak tekintve a szombati eredményt — 2897 embernek ad ebédet a népkonyhákban egy hónapon keresztül 5022 ledolgozott munkanapért. Ennek a munkának az értéke az inségmunkák hatósági tarifája szerint 7533 pengő, az ellenértéke pedig, a népkonyhai ebéd 15 filléres önköltségi árát elfogadva, 13.030 pengő 50 fillér. A népkonyhák fenntartása tehát ezek szerint a városnak havonta 5502 pengő 50 fillérjébe kerül, azonban:

a népkonyhai ebéd önköltségi ára adagonként semmi esetre sem éri el a 15 fillért,

ezzel szemben a megdolgoztatott család-fenntartók által végzett munka értéke feltétlenül nagyobb a másfél pengő szükségmunkabérről, így a népkonyhák fenntartása lényegesen kisebb költséget jelent.

Az azonban kétségtelen, hogy a város csak nagyon keveset takaríthat meg a február elsejére tervezett változtatással, a dolgozók élelmiszerpótlékának megvonásával és kétségtelen az is, hogy a népkonyhák kénytelenkösztosai között nagy elkeseredést keltett ez az érthetetlen és elhamarkodott terv, amelynek végrehajtását semmi sem magyarázza meg.

Pályázatot írnak ki vasuti aliszti állásokra

(A Délmagyarország munkatársától.) A múlt év októberében a Máv. igazgatósága többszáz segédtszti állásra hirdetett pályázatot. A szegedi üzletvezetőség területén — mint a Délmagyarország annakidején beszámolt róla — 45 segédtszti állást töltötték be és a 80—100 pengővel dotált állásokra nem kevesebb, mint ötszázötvenen nyújtották be pályázatukat. Azokat a szerencséseket, akiket felvettek a vasúthoz, egyelőre próbaszolgálatra osztották be. Rövidesen letelik a próbaszolgálat és akkor véglegesíteni fogják őket. A szegedi üzletvezetőség területén a próbaszolgálat alkalmával mind a negyvenöt alkalmazott bevált, véglegesítésük rövidesen megtörténik.

A szegedi üzletvezetőségnek most arról értesülünk, hogy a tavasszal újabb pályázatot fog kiírni a Máv. igazgatósága vasuti aliszti állásokra. Ennek során a szegedi üzletvezetőség-nél is lesznek felvételek, hogy hány alkalmazottat vesznek fel, az csak később válik ismertté. Annyi azonban elhatározott, hogy ezúttal többszáz segédtszti állásra hirdetnek pályázatot és az állások egyrésze a szegedi üzletvezetőség területén kerül betöltésre.

NGYENES kötés-tanfolyam és filléres gyaljárak a MUSKAT-LIBAN Kárász ucca 3